

[Justitsministeren.]

de 10 Aars Forløb ønsker at blive skilt fra den borteblevne, har den tilbageblevne Ægtefælle Ret dertil efter Ægteskabslovens § 57, som siger, at et Ægteskab efter Paa-stand af den ene Ægtefælle bliver at opløse ved Dom, naar den anden Ægtefælle er forsvundet og 3 Aar er hengaaet fra den sidste Efterretning om, at han var i Live. Altsaa, Ægteskabsloven giver Ret til Skilsmisedom efter 3 Aars Forløb; 3 eller 7 eller 9 Aar efter kan man sige, at man ønsker Skilsmisedom fra den borteblevne, og bruger man den Ret, og den borteblevne kommer hjem f. Eks. efter 4 Aars Forløb, kan den ene af de nye Ægtefæller, som Loven er nu, ikke sige: nu ønsker jeg Ægteskabet opløst, men saa skal det Ægteskab, som er etableret i Henhold til Ægteskabslovens § 57, fortsætte, indtil en af de to Ægtefæller i det nye Ægteskab paa sædvanlig Vis kan faa Skilsmisse.

Men naar man har denne Regel i Ægteskabslovens § 57, hvorefter der kan faas Skilsmisse efter 3, 5 eller 9 Aars Forløb, er det urimeligt at have en anden Regel for den tilbageblevne Ægtefælles Forhold, naar vedkommende har søgt Skilsmisse efter 10 Aars Forløb. Det er nemlig det, den tilbageblevne Ægtefælle gør. Ved at søge Borteblivelsesdom efter 10 Aar, søger den tilbageblevne Ægtefælle ikke blot at faa Raadighed over Formuen, men ogsaa samtidig at faa det gamle Ægteskab opløst og altsaa at opnaa det samme, som kan opnaas efter 3 Aars Forløb efter Ægteskabslovens § 57.

Hvis man tager Kommissionens Forslag, vil man altsaa faa en helt forskellig Regel for Forholdet, hvis man søger Ægteskabet opløst efter 3—10 Aars Forløb, og hvis man søger Ægteskabet opløst efter 10 Aars Forløb efter den nye Lov. Det er urimeligt og uheldigt, og efter at jeg havde gjort Rede for det i Udvalget, erklærede adskillige af Udvalgets Medlemmer sig enige med mig.

Det er maaske en lidt indgaaende juridisk Redegørelse, jeg her er kommet ind paa, en Redegørelse, som maaske snarere hørte hjemme i et Udvalg; men da jeg endnu ikke er blevet helt klar over, om man ønsker Udvalg eller ej, har jeg villet fremføre de Argumenter, som efter min Mening absolut taler for, at man tager den Formulering, som jeg i Modsætning til Kommissionen har foreslaaet.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Fr. Dalgaard: Jeg skal erkende, at der er adskilligt i den Argumentation, den højtærede Minister nu fremsatte, der ikke fremgaar af den Skrivelse, der foreligger, og som jeg synes var lidt tynd; men jeg forstaar, at der har været holdt et udmærket Foredrag i Udvalget, som vi altsaa har faaet et Resumé af her. Jeg erkender, at der er en Argumentation deri, idet man faar forskellige Regler for beslægtede Forhold, men der er jo dog det at sige, at efter det foreliggende Lovforslag kan man blive skilt allerede efter eet Aars Forløb. Efter den nu gældende Lov skal der dog 3 Aar til, saa jeg synes stadig — det er muligt, at de andre Regler er forkerte —, at, uanset om der er Tale om 3 Aar eller 10 Aar, er en Forudsætning for det nye Ægteskab bristet, i det Øjeblik den dødsformodede vender tilbage, og at dette maa give Parterne i det nye Ægteskab Lejlighed til at se paa Forholdene, om det nu er rigtigt og gavnligt for dem, at de fortsætter, og at de faar en Adgang til at tage hele Spørgsmaalet op og kræve det nye Ægteskab opløst. Jeg kunde tænke mig, at man gik den Vej, at man fik taget hele det Spørgsmaal op — det vil jo eventuelt kræve yderligere Ændringer i Ægteskabsloven —, og jeg er ikke sikker paa, om ikke en ganske kort Udvalgsbehandling om dette og de andre Spørgsmaal kunde være paa sin Plads.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at man ikke maa glemme, at de, der har indgaaet det nye Ægteskab, ogsaa har Adgang til paa sædvanlig Maade at faa det nye Ægteskab opløst gennem Skilsmisse... (*Fr. Dalgaard:* Ja, Separation!)... ja, Separation og Skilsmisse. Jeg er Modstander af dette, at de, i det Øjeblik den borteblevne vender tilbage, altsaa efter de paagældende Aars Forløb, blot under Paaberaabelse af denne Kendsgerning kan sige: Nu kan jeg slippe ud af det Ægteskab, som jeg desværre var saa uheldig at komme ind i, og at baade den tilbageværende og den nye Ægtefælle kan sige: Lad mig endelig komme af med ham eller hende, at det altsaa kan være et Paaskud til at komme ud af det, uden at der kræves Formaliteter af nogen Art. Det er alt for nemt; naar man er kommet ind i det Ægteskab, bør der være de samme — jeg vil ikke sige — Vanskeligheder, men Hindringer at overvinde, som gælder nu, naar man vil have Separation eller Skilsmisse; Vanskelighederne ved at faa Separation eller Skilsmisse er jo i øvrigt i Dag ikke store.